



DREAMTEAM: Går alt efter planen, afleverer Luca Carlassara (t.v.) sit speciale om effektiviseringen af de syditalienske værkers forgasningsproces til juni. Indtil da er der støtte at hente hos Thomas Norman. Foto: Das Büro

Drømmespecialet blev virkelighed

Luca Carlassara har scoret drømmespecialet – og har samtidig fået noget af en udfordring: Han skal ene mand forbedre en række syditalienske kraftværkers effektivitet.

TALENTUDVIKLING

Af Morten Lund mol@ing.dk

Der er langt fra Vesuv's månegolde vulkankrater til DTU's betonkolde gange – næsten lige så langt, som springet fra studieliv til arbejdsliv normalt er stort. Men takket være et storstilet energiprojekt i den syditalienske vulkans baghave skal det blive lidt lettere for DTU-studenten Luca Carlassara at hoppe ind i tilværelsen som energiingeniør på fuld tid.

Da den 24-årige italienske ingeniørstuderende i sommeren 2008 stod over for at skulle vælge et specialeemne, faldt det nemlig sammen med, at Babcock & Wilcox Vølund stod over for at skulle opføre 25 biomassekraftværker i Syditalien.

Til det formål håndplukkede den Glostrup-baserede virksomhed Luca Carlassaras til ene mand at udfylde en yderst vigtig rolle i projektet: Han skal optimere

de enkelte anlægs effektivitetsgrad så godt som muligt og derefter dokumentere det i sit speciale.

Unægteligt noget af en udfordring for en lige knapt flyvefærdig ingeniørspire, men for Luca Carlassara også en opskrift på et succesrigt speciale, der fik hans akademiske mundvand til at løbe:

»Et speciale er ofte meget teoretisk. Men i dette tilfælde er jeg endt med at have et rigtig stærkt samarbejde med virksomheden,« fortæller han om det forløb, som parterne – studerende og virksomhed – nu er godt et halvt år inde i.

Ikke et pseudo-projekt

Det er et forløb, hvori Luca Carlassara har sin ugentlige gang ude i Glostrup sammen med de øvrige medarbejdere, og hvor han mødes regelmæssigt med manager Thomas Norman som agerer lige dele chef og støttepædagog for den unge ingeniør in spe.

Støtte skal der nemlig til, for i sidste ende handler det for Babcock & Wilcox Vølund om at slibe en uslebne diamant til – om at finpudse og finpolere Luca Carlassaras rå overflader og gøre ham til den bedst mulige ingeniør.

Det er et projekt, som Thomas Norman berettiger med den globale kamp om de

studerende – lavkonjunktur eller ej – men som virksomheden absolut heller ikke gør for deres blå øjnes skyld:

»Vi arbejder ikke med pseudo-projekter. Det er aktiviteter (projektet i Syditalien, red.), som vi enten gennemfører senere eller allerede er i gang med, og som bidrager til virksomhedens vækst,« påpeger Thomas Norman og fortsætter:

»Vi løber selvfølgelig en risiko, men det er vi villige til. Chancen for at vi opnår resultater, er meget større end risikoen for, at vi spilder vores tid – og under alle omstændigheder lærer vi altid noget af de studerende.«

Og ligesom Babcock & Wilcox Vølund er indstillet på at løbe risikoen, er Luca Carlassara glad for, at han har grebet chancen:

»Det har taget en masse af min tid, fordi man arbejder under pres. Men det giver mig også en masse viden og konkrete værktøjer i mit daglige arbejde. Og så giver det mig indsigt i, hvordan en virksomhed fungerer – ikke bare på det tekniske plan, men også generelt,« siger Luca Carlassara fra Verona, der efter halvandet år i Danmark efterhånden er blevet begejstret for den danske arbejdskultur, hvor der er højt til loftet og meget lidt hierarki.

Babcock & Wilcox Vølund har før Luca

Carlassara haft lignende succes med at udstationere en anden af de uslebne ingeniørdiamanter, i dette tilfælde en specialstuderende fra Aalborg Universitet, på Taiwan i forbindelse med optimering af et affaldsforbrændingsanlæg. Han er nu blevet fastansat.

Ansvar er nøglen til succes

Det er endnu ikke blevet til hverken eks-kursioner til det syditalienske eller endegyldige løfter om fastansættelse i tilfældet Luca Carlassara. Men han er ikke i tvivl om, at nøglen til det indtil videre succesfulde samarbejde ligger i det store ansvar, som er blevet lagt på hans unge, italienske skuldre:

»Jeg mener selv, at det arbejde jeg udfører, er ganske vigtigt. Og hvis jeg kan opnå bare én procent bedre effektivitet, så er det rigtig godt,« lyder det fra Luca Carlassara, som – naturligvis – drømmer om en fremtid i energiens tegn:

»Jeg er sikker på, at mit speciale er meget værdifuldt for virksomheden. Og det er også meget værdifuldt for mig, fordi jeg gerne vil arbejde i energisektoren.«

Den videre karrieresti er altså klar til at blive betrådt – af en snart nysleben diamant. ■